

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ В ГАЛУЗІ ТРАНСПОРТУ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ У ХХІ СТОЛІТТІ

Борзенкова Катерина Андріївна

студентка 2 курсу факультету міжнародних економічних

відносин та туристичного бізнесу,

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна,

ketrinb00@gmail.com

В сучасних умовах глобалізації та інтернаціоналізації світового господарства можна спостерігати дві тенденції, перша з яких – розширення міжнародного співробітництва в різноманітних галузях, спектру використання досягнень та технологій зарубіжних партнерів. Друга тенденція стосується посилення залежності національних економік взагалі і окремих галузей господарства зокрема від тенденцій розвитку сфери транспортних послуг. Міжнародні організації у сфері транспорту виступають як суб'єкти світового господарства і їх діяльність носить більш декларативний, дорадчий характер [2].

До групи міжнародних транспортних організацій, що спеціалізуються на конкретному виді транспорту і виду перевезень входять: Міжнародна морська організація (ІМО), Міжнародна організація громадянської авіації (ІКАО), Організація співробітництва залізничного транспорту (ОСЗД), Партнерство «Північного заміру» в області транспорту та логістики (ПСІТЛ).

Серед міжнародних організацій по повітряному транспорту, які займаються широким колом питань, найбільш авторитетною є Міжнародна організація громадянської авіації (ІКАО). Вона створена у 1944 році і є спеціалізованою установою ООН. Однією з цілей ІКАО є запобігання економічних втрат, які було викликано нерозумною конкуренцією.

Із регіональних можна відмітити Арабську раду громадянської авіації (1967), Асоціацію африканських авіакомпаній (1968), Асоціацію авіакомпаній

Європейського співтовариства (1980), Асоціацію далекосхідних авіакомпаній (1966). Основна мета цих організацій – вироблення рекомендацій по уніфікації комерційно- правової документації відносно перевезень грузу, пасажирів та їх багажу [2].

В рамках ІКАО було розроблено і прийнято ряд конвенцій по регламентації міжнародних повітряних перевезень. Наприклад, Монреальська конвенція для уніфікації деяких правил міжнародних повітряних перевезень (травень 1999 року). Уставною метою ІКАО є забезпечення безпечного, упорядкованого розвитку міжнародної громадянської авіації у всьому світі та інші аспекти організації та координації міжнародного співробітництва по всім питанням громадянської авіації, в тому числі і міжнародних перевезень.

У своїй діяльності ІКАО встановлює міжнародні стандарти та правила, дотримання яких державами необхідно для забезпечення безпеки, регулярності та економічної ефективності міжнародних повітряних повідомлень. Кожна держава-член організації бере на себе відповідальність виконувати та впроваджувати свої нормативні документи ІКАО, що регламентують діяльність громадянської авіації. Нормативними документами ІКАО регламентується регулювання міжнародної громадянської авіації у сфері безпеки польотів, авіаційної безпеки (захист від актів незаконного вторгнення), повітряного транспорту, охорони довкілля від впливу авіації, повітряного права [1].

В теперішній час ІКАО об'єднує 185 країн. Участь у цій організації має пріоритетне значення для захисту політичних, економічних та оборонних інтересів країн, для посилення їх ролі та значущості в міжнародному авіаційному співтоваристві. Участь в ІКАО дає країнам можливість:

- 1) мати вплив на формування політики ІКАО в усіх сферах її діяльності з урахуванням інтересів країни;
- 2) захищати та підтримувати рішення, при яких громадянська авіація країни здійснює безперешкодну експлуатацію повітряних суден і авіаційної техніки виробництва країни на міжнародних авіалініях;
- 3) отримувати в рамках ІКАО інформацію по передовому зарубіжному

авіаційному досвіду та впроваджувати його в вітчизняну практику;

4) перешкоджати прийняттю таких міжнародних стандартів на різні види діяльності повітряного транспорту, які б принесли матеріальні та фінансові збитки вітчизняній авіації;

5) отримувати інформацію по принциповим та практичним проблемам авіації, що сприяють стійкому розвитку вітчизняної громадянської авіації [1].

На сучасному етапі ІКАО має намір взяти на себе функції по управлінню, контролю та впровадженню технологій штучного інтелекту в авіаційну промисловість. ІКАО, як наглядовий орган, який також встановлює єдині правила, бажає взяти під контроль впровадження подібних технологій. Це надзвичайно важливо в часи «різних кіберзагроз на адресу громадянської авіації» [3, с. 42].

Таким чином, міжнародні організації в галузі транспорту координують зусилля по наданню допомоги та вирощування потенціалу держав для досягнення багатьох цілей в сфері міжнародних перевезень різними видами транспорту.

Список використаних джерел:

1. Convention on International Civil Aviation. Doc 7300/8. Eight Edition. 2000. International Civil Aviation Organization. URL:

https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/pdf/chicago_conv.pdf

((Last accessed: 25.09.2019)).

2. Лук'янова О.М., Кривцун Д. Ю. Світовий досвід та перспективи розвитку транспортно-логістичної системи України. *Економіка і суспільство*. 2018. № 18. С. 166–172.

3. Гаврилюк Р. В. Сучасні тенденції протидії кіберзлочинам. *Економічна та інформаційна безпека: проблеми та перспективи*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 27 квітня 2018 р.). Дніпро, 2018. С. 41–43.

Науковий керівник: Алексєєва Тетяна Іванівна, доцент кафедри туристичного бізнесу та країнознавства Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, канд. екон. наук, доцент.